

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

B. Martianvs Sev Marcianvs, Venerabilis Presbyter Et Monachvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](#)

B. MARTIANVS

SEV MARCIANVS, VENERABILIS

PRESBYTER ET MONACHVS

*Anno Christi circiter
CCCC LX.**Eugipp. c. 37. & 47.**Lazius in Aust. in
descriptione marchie
orientalis.**Auenin. l. 3. p. 165.
edit. Ingolstadt.**Bruschus in pat. l. 1.
p. 46.**Pag. 1157.*

Martianus primum monachus, deinde presbyter, postremò abbas cænobij Hailigenstadiani, ut est apud Eugippium, socius & comes fuit S. Seuerini Noricorum Apostoli. Nam ita de hoc Eugippius.

*Martianum monachum, qui postea presbyter, ante nos mo-
nasterio prefuit ad Noricū cum fratre Renato (Seuerinus) direxerat. Et cum
dies tertius laberetur, ait fratribus: Orate charissimi, quia grauis hac hora Mar-
cianum tribulatio comprimit, & Renatum, de qua tamen citius Christi libera-
buntur auxilio. Tunc monachi quæ ab eo dicta sunt protinus annotantes, illis
post menses plurimos redeuntibus diem horamque periculi, qua barbaros eva-
rant indicantibus, sicut signauerant approbauerunt. Ex quo Eugippij lo-
co discis Martianum & Renatum precibus S. Seuerini fuisse e bar-
barorū manibus, in quas inciderant ereptos. Reliquit S. Seueri-
nus prior extictus viuum in terris Martianum, quem cum suore-
ligioso cætu illustris fæmina Barbarja, cum corpus D. Seuerini Nea-
polim in Italiam transuectum esset, & ingentia ad sacras eius exu-
uias prodigia patrarentur per literas in Italiam saepius inuitauit, ut
ibid. reor monasterium, quod factum postea, institueretur. Scho-
liaastes Eugippij notat imperitiam & temeritatem Lazij, quod affir-
masset Martianum Viennæ Episcopum fuisse. Lazius tamen in
chorographia Austriae Mamertinum primum Vieensem Episco-
pum appellat, de Martiano ut Episcopo nihil narrat, quem mona-
chum duntaxat Hailigenstadianum facit. Nec secundum à Ma-
mertino in Catalogo Episcoporum Martianum collocat, sed om-
nino præterit. Quamuis ut inconstans eius calamus est, in Com-
mentario Reipub. Rom. vol. x. Martianum in pontificatu Fabia-
nensi hoc est Vieensis, Mamertino sufficiat, secundumq; ponat.
Quin & Episcopalem sedem, inquit, eo tempore positā in Fabiana fuisse ex ea-
dem historia (Eugippij) animaduertitur, ubi primum omnium a B. Seueri-
no consecratus in episcopum fuerat tribunus militum quidam nomine Mamer-
tinus qui synchronos extitit Iustiniano primo imperante, S. Valentino Patauensis
Ecclesiæ, S. Maximo Iuuauiensis, Constantio Laureacensis, Paulino Tiberinensis
& Siluino Quintauiensis Norici & Vindelicæ Episcopis. Secutusque est Ma-
mertinum in Episcopatu Fabianensi Marcianus quispiam.*

Quod

S. MARTIANVS.

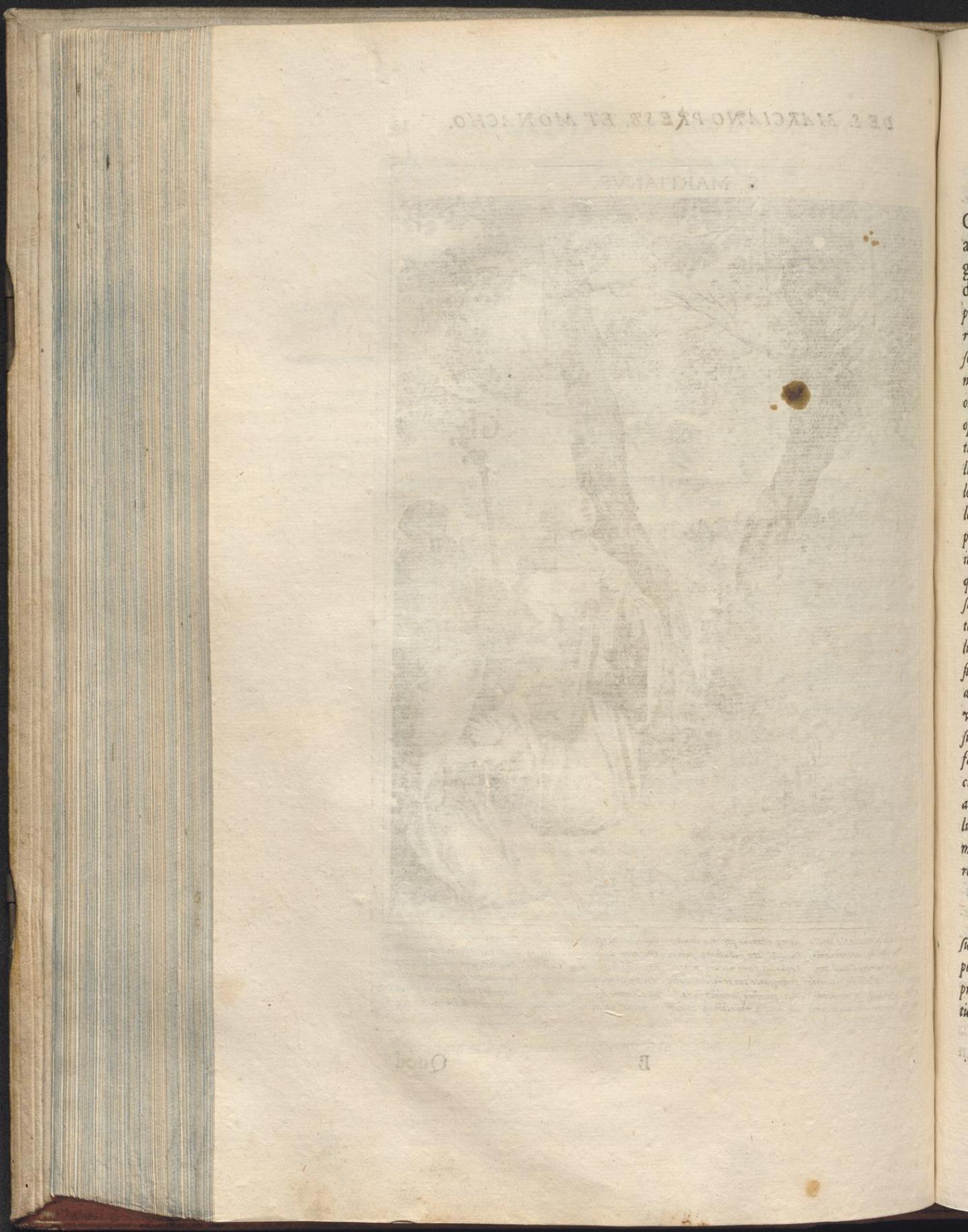

R. Sad. Senior fecit.

Auctum ubi MARTIANE Mystra Namq; exanimi pefleras locutio
Est nobis pedibus Maroniam; Dapscé fata pabulumq; sucta,
Sed gratus numeru Catuliana Lethalit; fame necare genet;
Pausa tendeçayllabos, vriimpho Suffragante tuo et ibente Patre
Pene incedibili, aig. inuictato, Voci plorima formidans fugasti
Ex acrip noualimq; culis. Quam nullis legiomibus vel armis De pendensibus expulsiæt hores;
Dicitur Larvialibus salicis Hanc postea patrua gena nefosa
Excußiæt, et exiissit alii; Auctus Thoomysta MARTIANUS
Nec Pella Macdo suis sumis; Quamus non sine nubilo Magistri;
Cui pahnæ sine fraude MARTIANUS
Tobis iure libens volentia cedit.

B

Quod

Quod ad miracula & locustas attinet, de quibus Eugippius C. XII. certum est Martianum miraculo interfuisse & precibus eius ac presbyterorum aliorum pestem illam à Cucullis castello & regione vicina S. Seuerino pulsam & proscriptam. quod ita narrat de S. Seuerino apud Eugippium Martianus : *Cum adhuc Norici ripensis opida superiora constarent, & pane nullum castellum barbarorum vita retincurfus, tam celeberrima S. Seuerini flagrabat opinio, ut certatim eum ad se castella singula pro suis munitionibus inuitarent, credentes quod eius praesentia nihil eis aduersi eueniret.* Quod non sine gratia diuini munieris agebatur, ut omnes eius monitis quasi celestibus terrentur oraculis, exemplique illius bonis operibus erudirentur. In castellum quoque cui erat Cucullis vocabulum, devotionibus accolans vir sanctus venerat aduocatus, ubi factum grande miraculum neque reticere, quod tamen Marciani post presbyteri nostri, cuius eiusdem loci stupenda miracula, relatione cognouimus. Pars igitur plebis in quodam loco nefandis sacrificijs inhærebat. Quo sacrilegio comperto vir Dei, multis plebem sermonibus alloquitus, iejunium triduanum per presbyterum loci suasit indici, ac per singulas domos cereos afferre præcepit, quos propria manu unusquisque parietibus affixit Ecclesia. Tunc psalterio ex more decursò, ad horam sacrificij presbyterum & diaconum vir Dei adhortatus est, tota cordis alacritate secum communem Dominum deprecari, quatenus ad sacrilegos discernendos lumen suæ cognitionis ostenderet. Itaque cum multis largissimus fletibus, cùmque fixis genibus precaretur, pars maxima cereorū, quos fideles attulerant, subito est accensa diuinitus, reliqua verò eorum qui prædictis sacrilegijs infecti fuerant, volentesque latè negauerant, inaccensa permanxit. Tunc ergò qui eos posuerant diuino declarati examine, protinus exclamantes secreta pectoris suis factionibus prodiderunt, & suorum testimonio cereorum manifesta confessione cuncti propria sacrilegia testabantur. O clemens potentia creatoris, cereos animosque inflammans, accensus ignis in cereis resulsi & in sensibus. Visibilis lux liquabat ceras in flamas, at inuisibilis corda fatentium soluebat in lacrymas. Quis credit, amplius eos quos sacrilegus error inuoluerat poslea claruisse bonis operibus, quam eos quorum cerei fuerant accensi diuinitus!

C. XI, & XII.

Alio rursus tempore in finibus eiusdem castelli locustæ frugum consumptrices noxijs moribibus cuncta erant vastantes. Tali ergò peste perculsi, mox presbyteri ceterique mansores sanctum Seuerinum summis precibus adierunt dicentes, ut tanta plague auferatur atrocitas, orationum tuarum experta suffragia postulamus, que magno dudum miraculo

C. XXXI

in accensis cereis multum apud Dominum & alere conspeximus. **b** Quos ille religiosius allocutus, non legisti, ait, quid auctoritas diuina peccanti populo precepit per Prophetam, Conuertimini ad me in toto corde vestro, in jenio & fletu, & post pauca, Sanctificate, inquit, jenium, vocate catum, congregate populum, sanctificate ecclesiam, & cetera quae sequuntur, haec complete, in dignis operibus malitiam praesentis temporis facile evadatis; nullus a me ad agrum exeat, quasi humana sollicitudine locustas & veniturus, ne diuina amplius indignatio prouocetur. **Nec** mors ergo omnibus in ecclesiam congregatis, unusquisque in ordine suo psallebat ex more. **Omnis** etas & sexu, quae etiam voce non poterat, precem D E O fletibus offerebat, eleemosyne fieri non cessabant, quidquid bonorum operum praesens necessitas exigebat, sicut D E I famulus praeceperat implebatur. **Omnibus** ergo huiuscemodi studijs occupatis, quidam pauperrimus opus D E I cæptum deserens, ad agrum propriae segetis iniuriae causa, qua perparua inter aliorum sata jacebat egressus est, totaque anxius die locustarum nubem impendentem qua potuit exturbauit industria, moxque ecclesiam communicaturus intravit; sed segem eius exiguum, multis vicinorum circumdatam frugibus, locustarum densitas deuorauit. **Quibus** ea nocte ab illis finibus exterritis imperio diuino, probatum est quantum valeat fidelis oratio.

Mane quippe sancti operis temerator, atque contemptor, rursus ad agrum suum male securus egrediens, eum locustarum pernicie funditus inuenit abrasum, & omnium circumquaque sationes integras vehementer admirans, ad castellum lamentosa vociferatione reuertitur, cumque id quod acciderat indicasset, ad huiuscemodi videndum cuncti exiere miraculum: ubi quasi ad lineam regularem contumacis hominis segetem locustarum mortis offendrant. Ob quam rem monendi occasionem homo D E I reperiens, docebat uniuersos ut omnipotenti D E O discerent obedire, cuius imperii obtemperant & locusta. Pauper vero predictus flebiliter allegabat, posse se mandatis obedire de cetero, si vlla spes qua riueret sibi remansisset. Tunc ergo vir Dei ceteros allocutus, iustum est, inquit, ut qui proprio supplicio humilitatis vobis & obedientie dedit exemplum, liberalitate vestra anni praesentis alimenta percipiat. Collatione itaque fidelium correptus homo pauperrimus, & ditatus, didicit quantum dispensi incredulitas inferat, quantumque beneficij suis cultoribus diuina conseruat largitio.

Auentinus hoc alterum de locustis miraculum Martiano
zib. 9. p. 265. simul & Seuerino assignat: vbi ad oram Martianus etiam Diuus appellatur. Fuere autem Cucullæ Norici superioris oppidum

oppidum iuxta alpes Gauzonem atque Ludozonem in pago Ater-
gea & propter Phiscam aminem: vbi post fata Attilæ Martianus sa-
cerdos & Seuerinus locutas carminibus supplicijisque Deorum fugarunt.
Ineptè Auentinus, supplicij Deorum: quos Deos intelligit? rectè
quidem supplicij precibus & yctis, sed quorum Deorum? Locus
vbi hoc miraculum patratum fuit, propter lacum Valecium no-
bis VValersee & Phiscam seu Fischa zu der Gugel apud Gauzonem
Gaisberg Ludozonem der Luog. Martianus tamen vltro miracu-
lisam suo religioso duci & magistro Seuerino concedit, quem
hic vt testem, votisque prodigium prosequentem collocaui-
mus, titulo Venerabilis presbyteri cum venera-
bili Beda contentum.

